

Únava materiálu

Marek Šindelka

Download now

Read Online ➞

Únava materiálu

Marek Šindelka

Únava materiálu Marek Šindelka

Hrdinou románu je bezejmenný dospívající chlapec. Ocítá se v cizí zemi uprostřed Evropy, která v jeho očích vypadá jen jako systém plotů, dálničních nadjezdů, železničních koridorů a logistických skladů. Neznámé území, které se v něm němu staví zcela odtážit a nepřátelsky. Putuje chladným zimním světem, skutečný život je mu zapovězen, pohybuje se jako stín na periferii krajiny i společnosti. Pokouší se dostat do města na severu, kam mířil se svým starším bratrem Aamirem. Během cesty se vinou převedení rozdělili, kluk zůstal sám a ze všech sil se snaží nalézt k bratrovi - poslednímu blízkému člověku - cestu. Svět, v němž dříve doufal, vidí už jen jako nekonečný koloběh výroby, ve kterém člověk a lidství nemá místo: produkce automobilů, produkce masa v jatečných továrnách, strojová produkce zábavy a informací, instantní vytváření obrazu světa, produkce strachu. Román přímo vychází ze současné uprchlické "krize", zachycuje ale univerzální situaci odcizení, ztráty domova, vykořenění. Na současnou Evropu a její hodnoty pohlíží zvenčí. V rolích protagonistů záměrně stojí "cizinci", lidé nižší kategorie, uměle vytvoření nepřátelé, do nichž je promítán iracionální strach západu. Bytosti, které je potřeba podrobit totální kontrole nebo eliminovat. Román sleduje redukci člověka na problém, na pracovní sílu, na materiál.

Únava materiálu Details

Date : Published 2016 by Odeon

ISBN :

Author : Marek Šindelka

Format : Hardcover 176 pages

Genre : European Literature, Czech Literature, Fiction

 [Download Únava materiálu ...pdf](#)

 [Read Online Únava materiálu ...pdf](#)

Download and Read Free Online Únava materiálu Marek Šindelka

From Reader Review Únava materiálu for online ebook

Zuzana Schedová says

Na túto knihu som sa fakt tešila. Marek Šindelka ma svojou Mapou Anny neskutočne príjemne prekvapil a už som sa tešila, keď budem moc siahnuť po nejakom jeho ďalšom titule. Veľmi vhod mi prišla príležitosť, že vrámci Book Clubu, ktorý organizuje Jakub z blogu Book's calling, sa bude v marci diskutovať priamo s Marekom Šindelkom o tomto titule. To už som neváhala ani chvíľu a knihu som si kúpila a začítala sa do nej. Anotácia zaujímavá, bolo jasné, že aj tentoraz sa Marek bude zaoberať jednou z najhorúcejších tém, ktoré v posledných mesiacoch hýbu spoločnosťou a hlavne ju výrazne názorovo rozdeľujú. Ďakovala som zase skvelý zážitok a bohužiaľ som bola sklamaná. Nebolo to napísané zle, to ani náhodou, ale tak nejako mi to nesadlo. Nebola som schopná ponoriť sa do hĺbkového príbehu a ako čitateľ som len kľúžala po povrchu, s výnimkou niektorých scén, ma ten príbeh vôbec nezasiahol tak emocionálne, ako som od neho očakávala. Marekove poetické opisy som ošakávala a bavili ma, ale chýbala im akási hĺbka. Z príbehu bolo cítiť, že ho písal človek, ktorý o danej tematike si akurát veci našťudoval, ale osobne ich nezažil. Možno by som celý príbeh vnímala inak, keby som ho nečítala bezprostredne po prečítaní knihy štvrtá zo série, ktorá sa zaoberá podobnou tematikou a hlavne je napísaná človekom, ktorý vojenské hrôzy zažil na vlastnej koži. A tam je to výrazne cítiť z textu. Tam som zažila taký silný emocionálny zážitok, ktorý Únava materiálu nedokázala splniť a ja som ho možno až neprávom ošakávala. Pritom ale chválím Marka Šindelku, že aj napriek tomu, aká je táto téma krehká a kontroverzná, tak sa nebál do nej pustiť. Je dobré, keď sa o tom bude písať, čo najviac a z rôznych uhlov pohľadu. Pretože informovanosť spoločnosti je dôležitá.

Ondřej Lipár says

Třlo ve vleku událostí. Místy až k nesnesení. Silné, působivé, moc dobré.

Monika Havlasová says

Hodně sugestivní čtení. Na mě kniha rozhodně zapůsobila a budu text ještě chvíli rozdychávat.

Vojtěch says

Tahle kniha mne unavila. Hodně. Jistě není na škodu prozaicky reflektovat kontroverzní téma, ale zpracovat jej takhle ploše je jako kouřit elektronickou cigaretu - dým rozruchu to nadělá, ale podstata je prázdná; nahání se něco pro efekt, ale konečný pocit je z toho minimální.

Vím, že autenticita je pojem zavádějící, ale právě ta mi chyběla - jediné co jsem vnímal byla úzkoprsost "středoevropského" smýšlení. Tolik nahozených témat, ale ani u jednoho se nešlo do hloubky. Chvillemi jsem měl pocit, že tu dobrodružný příběh, motiv adolescentů na útěku, a ne výpověď o problému, který zasáhl celou společnost a je útrpným ad absurdum.

Šindelka je v jistém stylu psaní jistý a mnozí jej za to oceňují, což o to; ale podobná rétorika vyprávění se hodí více pro lokální témata a zápletky, intimní a každodenní prožívání. Velké téma uprchlíkové krize pro mne spíše bulvarizuje. Celou knihu vnímám spíše jako nářt než hotovou věc. U podobných knih bych ocenil

v?tší hloubku; snad chyb?la rešerše a jistý druh osobního prožitku. Ale t?eba je to jen má "st?edoevropská" úzkoprst.

Marijke Carpentier says

De schrijfstijl deed me wat fronsen maar als je dan merkt dat die volledig in het teken staat van de op te roepen sfeer dan lees je dit boek met een ongemakkelijk gevoel gewoon verder. Je bent Amir, op de vlucht na de bommen. Vol verwondering en machteloosheid onderga je, word je gereduceerd tot een speelbal van weersomstandigheden, mensensmokkelaars, angst, racisme, honger..en probeer je enkel nog te overleven. De beschrijvingen van de fysieke omstandigheden zijn bijzonder sterk en gedetailleerd. De schrijver wil ons de pijn en het ongemak laten voelen. Nergens valt er enig gemoraliseer te bespeuren. Feiten zijn feiten. Een must-read.

Dirk Wolf says

Prachtig boek over vluchtelingen heel,actueel

Anke Helsen says

Wat een boek! #aangrijpend #mustread

Tereza Eliášová says

Úpln? m? to nenadchlo. Víc tady: http://bit.ly/Unava_Materialu

Karolína says

Marek ur?it? zaslouží pochvalu za to, že se v naší spole?nosti rozhodl napsat knihu s tímto tématem. Bohužel, za m? se to moc nepovedlo. Považuji se za ?lov?ka empatického, s uprchlíky soucítícího, nicmén? tady jsem se do hlavních postav nedokázaa v?bec vžít. Abych ?ekla pravdu, tak mi bylo celkem "šumák", jak to s nimi dopadne a k do?tení knížky jsem se musela nutit. T?ch pár stránek jsem ?etla skoro 14 dní, což o lec?ems vypovídá. Magnesii Literu knížka - podle m? - získala ?ist? kv?li nám?tu, rozhodn? ne kv?li p?íb?hu samotnému, protože každý, kdo kdy ?etl p?íb?hy na pozadí 2.sv.v. nebo izraelsko-palestinského konfliktu musí v?d?t, že p?íb?h, kterým ?tená? žije, vypadá upln? jinak.

Johan Gevers says

Blijft aan je ribben kleven. Wat is de mens toch een taai wezen.

Dáša Beníšková says

Kdyby mi dal někdo za úkol jmenovat jednoho českého spisovatele, na jehož nové knížky se kurevsky těším (a zakázal mi jmenovat božského Emila), odpovím Marek Šindelka. A polohlasem ještě dodám Honza Námec, ale toho tebe v rámci kontextu opomineme, promiň mi to.

Řeknuťme si to na rovinu, Marek je nejen fešák, ale ještě sakra dobře umí psát. Svoje vyprávění seká jak staccato, jedna strohá věta střídá druhou a přitom v nich dokáže popsat všechno. Jeho úsevnost má za následek neskutečnou rytmiku četění, kdy se nadechnete, přečtete dvacet stránek a až pak zjistíte, že jste zapomněli dýchat. Jako když oblíznete kostičku.

Za tohle má můj neskonalej obdiv. Nevadí mi, že se to v jeho knihách objevuje v různém dávkování, ale vadí mi, když kolem toho naháčí hromadu kravin, kvůli kterým se jeho styl rozmělní na masokostní moučku.

Ano, to je pro mne Únava materiálu. Má to být první česká (ne-li evropská) kniha o uprchlících. Takhle asi. Prcháň je tam opravdu zobrazeno. Dva bratři prchají z nějakého místa do druhého. To, že pochází z oblasti zmítané válkou, se sice posléze dozvíme, ale stejně tak dobře by mohli prchat z ekárny před zubařem nebo před etníkem, který viděl, jak si nenávratně vypůjčili autorádio z jakési škodárny. Protože o psychologii uprchlíka a jeho vnitřních pochodech se toho moc nedozvíme. Marek se omezí pouze na to, že je nechává fyzicky strádat a ještě dopřeje okolním "Evropanům", aby na ně byli vskutku zlí. And that's all, folks!

Takže co to vlastně je? Trendy vlna? Marketing? Psaní na zakázku? Wer weiß? Kdyby ty dva kluky nechal bhat někde v lesích v Brdech, bude to mnohem ryzejší. A to uprchlíky v ČR chceme.

Za můj velký zklamání, těi hvězdy dávám jen tak šák ze setrvačnosti, sem hodná holka a Marka mám ráda. Nojono.

Bart Van Overmeire says

Leest als een trein. Een trein uit een levende nachtmerrie, dat wel. En tegelijk heb ik er wat moeite mee dat deze gruwelrealiteit in romanvorm is verpakt.

Vesvetrupetr says

Dlouho jsem se této knize vyhýbal, máje ji za tendenční a reagující na aktuální uprchlickou krizi. Musím ale říct, že jsem ji přečetl jedním dechem, a na jistou vykonstruovanost a přílišnou zamlženost dříve jsem ani moc nepomýšlel.

Šindelkovi se daří zavít tenáře pod kapotu pašeráckého auta a nechat jej omdlít z horka a výparů benzínu. Nechat jej promrznout při útěku zimní krajinou. Pustit vyčerpaného uprchlíka k nám domů, a nechat jej usnout na gauči před rozehranou počítačovou hrou. Nechat nás přemýšlet, připustit si jiný úhel pohledu a pochopit druhého.

Inge Vermeire says

Nadat ik 'De Dood van Murat Idrissi' van Tommy Wieringa gelezen had, maakte ik de bedenking dat Wieringa het personage van Murat Idrissi op één of andere manier uit de weg ging en er niet in geslaagd was

een beeld te scheppen van de levensdrang en de doodsangst van Murat Idrissi.

‘Materiaalmoeheid’ vult deze leemte op en grijpt de lezer bij de keel door de haarscherpe beschrijvingen van de onmenselijke ontberingen die twee jonge vluchtelingen moeten doorstaan.

Het boek is op sommige momenten keihard en beschrijft genadeloos hoe het lichaam steeds verder doet, een uitweg zoekt – ook al is de geest compleet uitgeput.

‘(...) kracht heeft lagen, zodra er eentje verdwijnt, denk je meteen dat je aan het einde van je krachten bent, dat er niet meer in zit, maar dat duurt maar even, er wordt altijd een nieuwe laag blootgelegd.’ Telkens als je als lezer overtuigd bent, dat één van de hoofdpersonages opgeeft en zich overgeeft aan de slaap, vindt hun overlevingsdrang opnieuw energie om verder te gaan. Telkens als je sommige scènes vol afgrijzen leest en gelooft dat niemand daarna nog verder kan, vinden de jongens ergens nog een oerkracht die hen drijft.

‘Materiaalmoeheid’ is zeker geen ontspannend boek, noch qua thematiek noch qua stijl. Ik kan me voorstellen dat sommige mensen dit verhaal, geïnspireerd door de vluchtelingenproblematiek, liever niet willen lezen. Het verhaal biedt geen vlucht uit de realiteit maar is een keiharde confrontatie met het vluchtelingenleed in het hedendaagse Europa. Maar we lezen natuurlijk niet enkel om te ontspannen, we lezen ook om te leren, en om de wereld om ons heen beter te begrijpen, beter te kunnen duiden.

‘Materiaalmoeheid’ helpt je daarbij. Bovendien is het boek onwaarschijnlijk knap geschreven!

Melissa Giardina says

Een hartverscheurend maar noodzakelijk boek. Bijtend op mijn trillende lip, zuchtend en met tranen in de ogen uitgelezen. Ik blijf een beetje leeg achter. Zo mooi, zo intriest hard en mooi. Marek Sindelka. Lees hem.
